

در پی قهرمانی در مسابقات قهرمانی کشتی آسیا
تبریک مقام معظم رهبری
به تیم کشتی آزاد

پایگاه اطلاع رسانی مقام معظم رهبری: مقام معظم رهبری در پیامی قهرمانی تیم کشتی آزاد ایران در مسابقات قهرمانی کشتی آسیا را تبریک گفتند. متن پیام به این شرح است: بسمه تعالی، جوانان عزیز کشتی گیر قهرمانی تان در آسیا مبارک....

صفحه ۲

شنبه ۷ اردیبهشت ۱۳۹۸ • ۲۱ شعبان ۱۴۴۰ • ۲۷ آوریل ۲۰۱۹

تبرها

حسین هدایتی: حاجیان یک وکیل بانفوذ است و ۵۰ میلیارد تومان پول بنده را خورده و برده است

قتل مرموز وکیل دادگستری با شلیک گلوله

صفحه ۱۱

رصد دانشجویان در اینترنت

صفحه ۱۳

پوزش

از احمد رضا احمدی

صفحه ۱۰

غلامرضا تختی

برایم قهرمان باقی ماند

فانزه هاشمی

صفحه ۱۰

یادداشت محمد شریعتمداری، وزیر تعاون، کار و رفاه

فرهنگ کار و سال رونق تولید

همه بدخواهان ایران اسلامی همه تلاش خود را به کار بسته اند که القا کنند سال ۹۸ سال تهدیدهاست؛ اما واقعیت این است که جنگ اقتصادی و روانی دشمنان علیه مردم ایران با اقدامات هوشمندانه، جدی، بدون خستگی مسئولان و با اتکا به جوانان مستعد و کارآمدی که آماده تلاشگری و برعهده گرفتن مسئولیت ها هستند و با اتحاد، همدلی و «همه باهم بودن» همه ایرانیان نه تنها بی اثر خواهد شد، بلکه می توان با ایجاد بازدارندگی اقتصادی اعمال تحریم های ظالمانه علیه کشور را به یک فرصت نیز تبدیل کرد. در این میان باید اذعان کرد یکی از مهم ترین گام هایی که باید برداشته شود، ترویج فرهنگ کار و تولید است. تمامی مفاهیم ارزشی و ملی ما بر این امر استوار است که مفهوم کار در جامعه باید مغتنم شمرده شود. در یک جامعه سالم، بی کاری مذموم شمرده می شود. وقتی کار یک ارزش والا شناخته شود، در انتظار فرصت شغلی ماندن، جای خود را به تلاش در کارآفرینی خواهد داد. تعبیر زیبای امام (رحل (ره) که فرمودند: «خداوند متعال یک کارگر بزرگ بود که این خلقت عظیم را انجام داد»، از هرگونه سوءاستفاده از عنوان کارگر جلوگیری می کند. مقام معظم رهبری نیز در دیدار با جامعه کارگری فرمودند: «روحیای نشستن و انتظار ثروت باآوردۀ را کشیدن باید از بین برود، این را نباید ترویج کنیم». با چنین رویکردی امروز در جامعه ایران شاهد آن هستیم که افرادی با حداقل امکانات، برای خود و دیگران کار ایجاد کرده اند. در نمونه ای تحسین برانگیز، مدتی پیش با کارآفرینی ملاقات کردم که به دلیل محدودیت های جسمی حتی امکان راه رفتن نداشت. ولی او با تجمع سرمایه های خرد توانسته بود در زمینه صنایع دستی، ۵۴ نفر را مشغول به کار کند. او یک کارآفرین نمونه را جامعه زنان ایران است که با عزم خود، معلولیت را به زانو درآورده است. یا در موردی دیگر، یکی از تولیدکنندگان بزرگ در صنعت غذائی، لوازم کفاشی خود را که در دوران کودکی با آن کسب معاش می کرد، هنوز همراه خود داشت تا از یاد نبرد از کجا آغاز کرده و با تلاش و جسارت خود به قله های رفیعی دست یافته است.

ادامه در صفحه ۴

بازگشت همه به سوی اوست

جناب آقای بهمن فرمان آرا، درگذشت مادر همسر گرامی تان، سرکار خانم مسگرها، مادر شهید لبافی تژاد را به شما و خانواده محترم تسلیت می گویم و برایتان طلب صبر می کنیم.

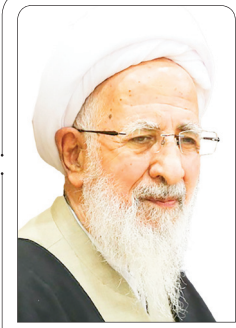
روزنامه شرق

آیت الله جوادی آملی به قوه قضائیه تأکید کرد
جلوگیری از سوءاستفاده برخی از خلأ های قانونی

گروه سیاست: رئیس قوه قضائیه در سفر خود به قم و ملاقات با مراجع تقلید با آیت الله جوادی آملی دیدار و گفت وگو کرد. به گزارش ایسنا به نقل از پایگاه اطلاع رسانی اسسرا، آیت الله جوادی آملی در دیدار آیت الله ابراهیم رئیسی...

صفحه ۶

سال شانزدهم • شماره ۳۴۱۲ • ۱۶ صفحه • ۴۰۰۰ تومان

سرمقاله

معجزه های در راه است؟

احمد غلامی . سردبیر

«ما ایدئالیست نیستیم. ما می دانیم که قدرت نقش اساسی در روابط بین الملل دارد؛ اما این قدرت باید با برخی قوانین متعادل شود. در غیر این صورت به این می ماند که در جنگ زندگی می کنیم. ما یک امپراتوری داشتیم که بر جهان حکومت می کرد. آن هم برای مدت زمان بیشتری از کل قدمت آمریکا؛ اما تمام شد. ما می خواهیم چیزی بسازیم که از امپراتوری مان بیشتر دوام بیاورد». وزیر امور خارجه ایران با بیان این سخنان در شهر نیویورک و در نشست چندجانبه گرایی تلاش کرد از مواضع ایران دفاع کند. ظریف زمان و مکان درستی برای دفاع برگزیده بود؛ اما قصد ما تحلیل حضور ظریف و اثرگذاری اش در این مجمع بین المللی نیست. هدف رمزگشایی از جملات کلیدی وزیر امور خارجه است که خواسته یا ناخواسته بر زبان آورده است. با تحلیل این سخنان بیش از سیاست خارجی ایران به سیاست داخلی و شیوه حکمروایی آن پی می بریم. ما ایدئالیست نیستیم؛ یعنی واقع گرا هستیم. ما می دانیم که قدرت نقش اساسی در روابط بین الملل دارد؛ یعنی آگاهیم نقش زور در حقوق بین الملل انکارناپذیر است و آمریکا قدرت آن را دارد تا با اعمال زور به برخی کشورها، آنان را وادار به اطاعت کند. ظریف تلاش می کند با این ناگفته ها به شیوه سیاست ورزان ایرانشهری این قدرت خودسر را نصیحت کند؛ نصیحتی توأم با تهدید. «ما یک امپراتوری داشتیم که بر جهان حکومت می کرد». این یعنی فخرفروشی دیپلماتیک. حفظ جایگاه تاریخی خود و تخفیف واقع گراییه تاریخ آمریکا که ردپای این گونه سخنان را می توان در سیاست نامه نویسی یافت. تذکراهایی از جنس خواجه نصیر طوسی به هلاکوخان یا خواجه نظام الملک طوسی به دربار سلجوقیان. شاید مقایسه ظریف با این چهره های نامدار تاریخی اغراق آمیز باشد که هست؛ اما قلب واقعیت نیست. «ما می خواهیم چیزی بسازیم که از امپراتوری مان بیشتر دوام بیاورد»، با اینکه ظریف به تاریخ ایران باستان می بالد؛ اما درصدد احیای آن نیست. او از سوی حکومتی سخن می گوید که قرار است بنایی نو بنا کند. همه دولت های انقلابی به فراخور رخدادی که آنان را برکشیده است، چشم اندازی اتوپایی از جامعه مطلوب دارند. هیچ یک از دولت مردان نسل اول و دوم انقلاب نمی توانند خود را از جاذبه شگفت انگیز روزهای انقلاب خلاص کنند. «به تهران بیندیشیم، تهران سال های ۵۷-۵۸. ناگهان خیابان های بزرگ تهران ملو از بدن هایی به شکل جنین می شوند. آیا ملتی در حال تولد است...؟ امام... می گوید: ما کوتاه نمی آییم، حق با ماست. مردم به طرف جایی می روند که تاکنون به آنها تعلق نداشته است. به طرف شمال، به طرف دانشگاه. زن ها خانه ها بیرون می آیند. این خروج حتی اگر با چادر باشد، خروج قطعی است. خیابان ها و دیوارها فریاد می زنند، فریادی از سرسالة، فریادی که سال ها انتظار کشیده بود... امام که... در تبعد بود، می گفت: منطق ما با منطق شاه و ارتش و کارتر فرق می کند. اهمیت امام خمینی این بود که فراتر رفتن را امکان پذیر ساخت. عملی که او را سزاوار نام امام کرد. امام کسی است که چیزها را از نظم خود خارج ساخت. امام خمینی یعنی همین امسکان...». «امام» در سیاست ایران نقش تعیین کننده ای دارد؛ نقشی که صرفا محدود به معنویت نیست. شاید همان چیزی است که فوکو در هنگام سفرش به ایران از آن به عنوان «معنویت سیاسی» یاد کرد. «امام» آمیزی از عشق و سیاست است. این درهم تنیدگی، سیاست را پیچیده جلوه می دهد. نگاه این چنینی به سیاست به این تصور دامن می زند که انکار در ایران حکومتی دوقطبی وجود دارد که البته این گونه نیست. حکومت در ایران مانند خاستگاه دینی گردانندگان آن دو سویه دارد. باطنی دارد و ظاهری و ظاهر آن دولت است. دولت های انقلابی که از این خاستگاه برخاسته اند، در نهایت منظومه ای از یک تفکر هستند. این سیاست نسبی تا سیاست زوری در جهان ندارد. امام خمینی از همان آغاز با ترکیب عشق و سیاست به معنای دینی، روحی در کالبد دولت های بعد از انقلاب میدیده است که از این دستگاه جادشانی نیست. ازاین رو است که ظریف با اینکه در آمریکا درس خوانده، بعد از اتمام یکی از جلسات بگرام مستقیم به زیارت امام رضا (ع) می رود. دولت های بعد از انقلاب به آینده نگاهی اتوپایی دارند، با احساسی نوستالژیک به جاذبه از دست رفته روزهای انقلاب. آینده همان مفهوم انقلابی، آینده تقویمی نیست. آینده همان مفهوم چنین جامعه ای رو به سوی آن دارند. این سیاست انتظار به معجزه باوری می انجامد.

ادامه در صفحه ۴

محمد جواد ظریف:

در دور زدن تحریم ها دکترا داریم

واکنش تهران به استقبال عربستان و بحرین از اقدام اخیر ترامپ: اجازه نمی دهیم جایگزین نفت ایران شوند

ظریف خطاب به دولت آمریکا:

زندانی های مان را مبادله کنیم
اختیار این کار را دارم

عکس: Anadroll

صفحه های ۱۵ و ۳

یادداشت

وکیل و حقوق دان نادر

به ویژه با پایبندی به «نظم» و «برنامه محوری» که در زندگی شخصی و حرفه ای خود به آن تعهد همیشگی داشت باعث می شد از اصول بنیادین نهاد وکالت و تلاش در جهت اعتلای آن به طور محکم پشتیبانی کند و همه اینها را هم نهایتا در خدمت عدالت قضائی که جزء آرمان های دبیهی و همیشگی اش بود، بسیج کند. ویژگی بارز دیگر کشاورز دغدغه مندی او نسبت به مسائل و ساختارهای حقوقی کشور و استقرار حاکمیت قانون بود. از این حیث یک «فعال مدنی» و «روزنامه نگاری دردمند» بود که به ندرت می توانست تحمل کند که صرفا در دفتر کار خود بنشیند و در برابر دغدغه های کشور و به ویژه مشکلات حقوقی جامعه بی تفاوت باشد؛ بنابراین اگر چه در سال های متممادی فعالیت خود توانسته بود در قامت یک وکیل حرفه ای توانمند ظاهر شود، اما در حوزه مدنی و مطبوعاتی هم به یک تحلیلگر حقوقی «نقش آفرین» بدل شده بود و یکی از وفادارترین حقوق دانان کشور در دفاع از ارزش ها و آرمان های مطبوعات بود. اسباب متمایز و «مرجع» شدن ایشان در بین خیلی از همکاران خود بهنجوی ریشه در همین موضوعات هم داشت و زمینه ساز کسب شهرت و پایگاه اجتماعی ویژه برای او می شد. خصلت برجسته دیگر «آقای وکیل ایران» به پرنسیپ منحصر به فرد او برمی گشت و همه اینها هم شاید از اصالت و تربیت خاص خانوادگی او نشئت می گرفت. او در خانواده ای رشد کرده بود که علاقه مند به فعالیت های سیاسی، اجتماعی و اهل دانش و قلم بودند، ازاین رو مجموعه چنین عواملی از کشاورز چهره ای متبلور می کرد که مانند موزاییکی رنگارنگ ترکیبی از ویژگی هایی چون اخلاق مداری، دانش، فرهیختگی، مدیریت، صلابت و شجاعت را در خود جمع کند و انباشت همین خصوصیات هم بود که او را تا حدودی از دیگر هم صنفی های خود متمایز می کرد و نهایتا هم مجموعه همین اوصاف بود که هرگاه در نظام حقوقی کشور سخن وکیل و رکن وکالت به میان می آمد، بی اختیار اولین نامی که بلافاصله به اذهان متبادر می شد، بهمن کشاورز بود. بی تردید خلا حضور این وکیل بزرگ تا مدت ها بر پیکره نهاد وکالت ایران سنگینی خواهد کرد. امید است نسلی که افتخار شاگردی او را مایه مباهات خود می دانند، بتوانند راه این استاد بزرگ و پاسدار سرسخت نهاد وکالت را مانند او خستگی ناپذیر و استوار ادامه دهند.

نصیر عبادپور
وکیل دادگستری

«بهمن کشاورز»، وکیل و حقوق دان نام آشنای کشور درگذشت! این خبری بود که سه شنبه هفته گذشته به سرعت در رسانه ها منتشر و باعث بهت و تأثر شدید جامعه حقوقی کشور به ویژه «نهاد وکالت» ایران شد. بدون شک، ایران یکی از بهترین و باپرسرترین سرمایه های حقوقی و اجتماعی خود را از دست داد. کشاورز حدود نیم قرن بود که به حرفه وکالت اشتغال داشت و ازاین رو از بزرگان و استوانه های نهاد وکالت ایران بود. او دانش آموخته حقوق از دانشگاه های تهران و ملی سابق بود. از ویژگی های شاخص بهمن کشاورز این بود که به حرفه وکالت نظم فکری و عملی با چارچوب و قاعده مندی های مدرن و مختص به این نهاد بخشید و ازاین رو هم بدل به «الگو و مدل منحصر به فردی» برای جامعه حقوقی کشور شد. از ویژگی های برجسته دیگر کشاورز، سواد و دانش بالای حقوقی به ویژه در عرصه عمل و در فن وکالت و آداب دفاع در محاکم دادگستری و تلاش در جهت ارتقای دانش حقوق بود. او به شدت اهل تحقیق و پژوهش بود و کتب و مقالات زیادی هم در طول فعالیت های حرفه ای خود به رشته تحریر درآورد و تقریبا جزء اولین اشخاص بود که فرهنگ حقوقی انگلیسی به فارسی را نگاشت که خود حاکمی از نگاه مدرن و روزآمد او به عرصه وکالت در کشور بود. خصلت برجسته دیگر این چهره ماندگار نهاد وکالت ایران، مدیریت و تدبیر بالای او در سال های متممادی تصدی مسئولیت در کانون های وکلا بود. سال های طولانی عضویت در هیئت مدیره کانون وکلای مرکز و چندین دوره سکان داری اتحادیه سراسری کانون های وکلای دادگستری (اسکودا) او را در جایگاه مدیری توانمند و جزء ستون های خیمه نهاد وکالت کشور قرار داده بود. او سابقه ای دیرینه و درخشان در مدیریت، سازماندهی و اتحاد کانون های وکلا داشت و از این حیث با تسلط و اشرافی هم که به قوانین کشور به ویژه از حیث کاربردی و آیین دادرسی در محاکم داشت، سبب می شد از حامیان سرسخت ارزش ها و مطالبات حاکم بر صنف وکالت و استقلال کانون های وکلا در کشور باشد.

یادداشت

نمایشگاه کتاب و پیامی که رسید!

ارزشمند است؛ اما نمایشگاه جای کافی و مناسب برای برگزاری افتتاحیه را دارد و نیازی به این کار نبوده است؛ به ویژه آنکه در این سی و چند دوره همیشه افتتاحیه در محل نمایشگاه برگزار شده است. سپس گفتند برگزار ی افتتاحیه به همان محل نمایشگاه بازگشته است؛ اما باز کسی سبب را دریافت که آن رفتن چه دلیلی داشت و این بازگشتن چه انگیزه ای و چرا این همه دیر این تغییر مکان را اطلاع دادند. در نهایت نیز این مراسم برگزار شد؛ اما نه چنان که انتظار می رفت؛ بلکه بدون حضور رئیس جمهور، معاون اول و هیچ یک از معاونان او و در فضایی از دل سردی و دور از شان این واقعه فرهنگی. اینجا نیز کسی علت این اوضاع را با اهل فرهنگ در میان نگذاشت و جای خالی دست کم پیامی تصویری را ریاست محترم جمهور به خوبی حس می شد. قابل درک است که بالاترین مقام اجرایی کشور در شرایط خاصی نتواند در جمعیتی حتی چنین مهم شرکت کند. آنچه قابل درک نیست، نبود رفتارهای جبرانی در این زمینه است که چنان که اشاره شد، فرستادن پیام تصویری از ساده ترین این کارها بود. به هر روی آنچه رخ داده، این است که آن پیام که اهل فرهنگ انتظار داشتند، نرسید و پیامی دیگر رسید؛ پیامی که در ابتدا مفهوم زیبایی به ذهن متبادر نمی کند و البته تغییر این تفسیر تنها به دست ریاست محترم جمهور و فرهیخته جمهوری انسانی فرهیخته، اهل تحقیق، تألیف، علم و فرهنگ است. درست است که شرایط دشوار است؛ اما فرهنگ به قول حافظ همان «کیمای هستی» است که در دشواری ها و گرفتاری ها جلوه ای دوچندان می یابد و درساز می شود و ایران همان عزیز نگینی است که دست آن اهریمن به آستان آن نخواهد رسید. به صبر کوش تو ای دل که حق رها نکند چنین عزیز نگینی به دست اهرمنی

احمد مسجدجامعی

نمایشگاه کتاب تهران تنها یک فروشگاه بزرگ نیست؛ بلکه بزرگ ترین گردهمایی و نماد فرهنگی کشور است و نماد شایسته ای نیز هست. چه چیزی برای نشان دادن پویایی فرهنگی امروز ما شایسته تر از گردهمایی خود انگیخته دست اندرکاران، آفرینندگان و نیز علاقه مندان فرهنگ است؟ نمایشگاه کتاب تهران از سویی از ریشه دارترین اجتماعات فرهنگی ادواری پس از انقلاب است و از سویی از مقاوم ترین این اجتماعات. پس از گذشت این همه سال و این همه فشار پیدا و پنهان و آگاهانه و ناآگاهانه در راستای تبدیل نمایشگاه به فروشگاه، هنوز این تجمع عظیم فرهنگی در برابر تبدیل شدن به یک فروشگاه صرف مقاومت می کند. می خواهم به نمایشگاه کتاب تهران با عنوان بزرگ ترین باسگاه فرهنگی کشور اشاره کنم که تمام دوست داران کتاب و فرهنگ را از «سراسر کشور» و با هزینه خودشان دور هم جمع می کند. در همه این سال ها نیز نمایشگاه کتاب با استقبال بلند پایه ترین مقام های کشور روبه رو شده است و گمان می رود رؤسای محترم و فرهیخته جمهوری اسلامی نیز به این کار خود به چشم کسب اعتبار از این محفل، امسال در چند واقعه بدون توضیح، رفتاری به نمایشگاه کتاب انجام شد که خواسته یا ناخواسته تصور بی توجهی به این نماد فرهنگی را به ذهن متبادر می کند. ابتدا گفتند که افتتاحیه با حضور رئیس جمهور در محل کتابخانه ملی برگزار خواهد شد. این کار بی سابقه ای است. کتابخانه ملی نهادی مستقل و

ارتباط با روزنامه شرق
SHARGHLINE
@SHARGHDAILY.IR

www.sharghdaily.ir